

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR SENATUL

L E G E

privind auditul public intern

Parlamentul României adoptă prezenta lege

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art.1.- Prezenta lege reglementează auditul public intern la entitățile publice, cu privire la formarea și utilizarea fondurilor publice și administrarea patrimoniului public.

Art.2.- În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *audit public intern* – activitatea funcțional independentă și obiectivă, care dă asigurări și consiliere conducerii pentru buna administrare a veniturilor și cheltuielilor publice, perfecționând activitățile entității publice; ajută entitatea publică să-și îndeplinească obiectivele printr-o abordare sistematică și metodică, care evaluează și îmbunătățește eficiența și eficacitatea sistemului de conducere bazat pe gestiunea riscului, a controlului și a proceselor de administrare;

b) *control intern* – ansamblul formelor de control exercitate la nivelul entității publice, inclusiv auditul intern, stabilite de conducere în concordanță cu obiectivele acesteia și reglementările legale, în vederea asigurării administrării fondurilor în mod economic, eficient și eficace; include, de asemenea, structurile organizatorice, metodele și procedurile;

c) *control financiar public intern* – întregul sistem de control intern din sectorul public, format din sistemele de control ale entităților publice, ale altor structuri abilitate de Guvern și dintr-o unitate centrală care este responsabilă de armonizarea și implementarea principiilor și standardelor de control și audit;

d) *economicitate* – minimizarea costului resurselor alocate pentru atingerea rezultatelor estimate ale unei activități, cu menținerea calității corespunzătoare a acestor rezultate;

e) *eficacitate* – gradul de îndeplinire a obiectivelor programate pentru fiecare dintre activități și raportul dintre efectul proiectat și rezultatul efectiv al activității respective;

f) *eficiență* – maximizarea rezultatelor unei activități în relație cu resursele utilizate;

g) *entitate publică* – autoritatea publică, instituția publică, compania/societatea națională, regia autonomă, societatea comercială la care statul sau o unitate administrativ-teritorială este acționar majoritar, cu personalitate juridică, care utilizează/administrează fonduri publice și/sau patrimoniu public;

h) *fonduri publice* – sumele alocate din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetul trezoreriei statului, bugetele instituțiilor publice autonome, fondurile provenite din credite externe contractate sau garantate de stat și a căror rambursare, dobânzi și alte costuri se asigură din fonduri publice și fondurile externe nerambursabile;

i) *instituție publică* – include Parlamentul, administrația prezidențială, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice, instituții publice autonome, precum și instituțiile din subordinea acestora, indiferent de modul de finanțare a acestora;

j) *instituție publică mică* – instituția care derulează un buget anual de până la nivelul echivalentului în lei a 100.000 euro pe o perioadă de 3 ani consecutiv;

k) *patrimoniu public* – totalitatea drepturilor și obligațiilor statului, unităților administrativ-teritoriale sau ale entităților publice ale acestora, dobândite sau asumate cu orice titlu; fac parte din patrimoniul public drepturile și obligațiile referitoare atât la bunurile din domeniul public, cât și din domeniul privat al statului și al unităților administrativ-teritoriale;

l) *circuitul auditului* – stabilirea fluxurilor informațiilor, atribuțiile și responsabilitățile referitoare la acestea, precum și arhivarea documentației justificative complete, pentru toate stadiile desfășurării unei acțiuni care să permită, totodată, reconstituirea operațiunilor de la suma totală până la detalii individuale și invers.

CAPITOLUL II

Organizarea auditului public intern

Art.3.- (1) Obiectivele auditului public intern sunt:

a) asigurarea obiectivă și consilierea, destinate să îmbunătățească sistemele și activitățile entității publice;

b) sprijinirea îndeplinirii obiectivelor entității publice printr-o abordare sistematică și metodică, prin care se evaluează și se îmbunătățește eficacitatea sistemului de conducere bazat pe gestiunea riscului, controlului și proceselor administrării.

(2) Sfera auditului public intern cuprinde:

a) activitățile financiare sau cu implicații financiare desfășurate de către entitatea publică, din momentul constituirii angajamentelor până la utilizarea fondurilor de către beneficiarii finali, inclusiv a fondurilor provenite din asistență externă;

b) constituirea veniturilor publice, respectiv autorizarea și stabilirea titlurilor de creanță, precum și a facilităților acordate la încasarea acestora;

c) administrarea patrimoniului public, precum și vânzarea, gajarea, concesiunea sau închirierea de bunuri din domeniul privat/public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale;

d) sistemele de management financiar și control, inclusiv contabilitatea și sistemele informatice aferente.

Art.4.- Auditul public intern este organizat astfel:

a) Comitetul pentru Audit Public Intern (CAPI);

b) Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern (UCAAPI);

c) compartimentele de audit public intern din entitățile publice.

Art.5.- (1) Se înființează Comitetul pentru Audit Public Intern (CAPI) pe lângă Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern (UCAAPI), organism cu caracter consultativ, pentru a acționa în definirea strategiei și îmbunătățirii activității de audit public intern, în sectorul public.

(2) CAPI cuprinde 11 membri, astfel:

a) președintele Camerei Auditorilor Financiari din România;

b) profesori universitari cu specialitate în domeniul auditului public intern – 2 persoane;

c) specialiști cu înaltă calificare în domeniul auditului public intern – 3 persoane;

d) directorul general al UCAAPI;

e) experți din alte domenii de activitate, respectiv contabilitate publică, juridic, sisteme informatice – 4 persoane.

(3) Membrii CAPI, cu excepția directorului general al UCAAPI, nu pot face parte din structurile Ministerului Finanțelor Publice, iar modul de nominalizare a acestora se va stabili prin norme aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(4) CAPI va fi condus de un președinte ales cu majoritate simplă de voturi dintre membrii comitetului, pentru o perioadă de 3 ani; președintele convoacă întâlnirile CAPI.

(5) Regulamentul de organizare și funcționare a CAPI este aprobat de plenul acestuia, cu o majoritate de jumătate plus unu din voturi.

(6) Secretariatul tehnic al CAPI este asigurat de către UCAAPI.

(7) Membrii CAPI vor primi o indemnizație de ședință, egală cu 20% din nivelul echivalent salariului brut al secretarilor de stat; indemnizația se suportă din bugetul statului, prin bugetul Ministerului Finanțelor Publice.

Art.6.- În realizarea obiectivelor sale, CAPI are următoarele atribuții principale:

a) dezbate planurile strategice de dezvoltare în domeniul auditului public intern și emite o opinie asupra direcțiilor de dezvoltare a acestuia;

b) dezbate și emite o opinie asupra actului normativ elaborat de UCAAPI în domeniul auditului public intern;

c) dezbate și avizează raportul anual privind activitatea de audit public intern și îl prezintă Guvernului;

d) avizează planul misiunilor de audit public intern de interes național cu implicații multisectoriale;

e) dezbate și emite o opinie asupra rapoartelor de audit public intern de interes național cu implicații multisectoriale;

f) analizează importanța recomandărilor formulate de auditorii interni în cazul divergențelor de opinii dintre conducătorul entității publice și auditorii interni, emițând o opinie asupra consecințelor neimplementării recomandărilor formulate de aceștia;

g) analizează acordurile de cooperare între auditul intern și cel extern referitor la definirea conceptelor și la utilizarea standardelor în domeniu, schimbul de rezultate din activitatea propriu-zisă de audit, precum și pregătirea profesională comună a auditorilor;

h) avizează numirea și revocarea directorului general al UCAAPI.

Art.7.- (1) În cadrul Ministerului Finanțelor Publice se constituie Uniunea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern (UCAAPI), structurată pe compartimente de specialitate, în subordinea directă a ministrului finanțelor publice.

(2) UCAAPI este condusă de un director general, numit de ministrul finanțelor publice, cu avizul CAPI.

(3) Directorul general este funcționar public și trebuie să aibă o înaltă calificare profesională în domeniul financiar-contabil și/sau al auditului, cu o competență profesională corespunzătoare, și să îndeplinească cerințele Codului de etică a auditorului intern.

Art.8.- În realizarea obiectivelor sale, UCAAPI are următoarele atribuții principale:

- a) elaborează, conduce și aplică o strategie unitară în domeniul auditului public intern și monitorizează la nivel național această activitate;
- b) dezvoltă cadrul normativ în domeniul auditului public intern;
- c) dezvoltă și implementează proceduri și metodologii uniforme, bazate pe standardele internaționale, inclusiv manualele de audit intern;
- d) dezvoltă metodologiile în domeniul riscului managerial;
- e) elaborează Codul privind conduita etică a auditorului intern;
- f) avizează normele metodologice specifice diferitelor sectoare de activitate în domeniul auditului public intern;
- g) dezvoltă sistemul de raportare a rezultatelor activității de audit public intern și elaborează raportul anual, precum și sinteze, pe baza rapoartelor primite;
- h) efectuează misiuni de audit public intern de interes național cu implicații multisectoriale;
- i) verifică respectarea normelor, instrucțiunilor, precum și a Codului privind conduita etică a auditorului intern, de către compartimentele de audit public intern și poate iniția măsurile corective necesare, în cooperare cu conducătorul entității publice în cauză;
- j) coordonează sistemul de recrutare și pregătire profesională în domeniul auditului public intern;
- k) avizează numirea/destituirea șefilor compartimentelor de audit public intern din entitățile publice;
- l) cooperează cu Curtea de Conturi și cu alte instituții și autorități publice din România;
- m) cooperează cu autoritățile și organizațiile de control financiar public din alte state, inclusiv din Comisia Europeană.

Art.9.- Compartimentul de audit public intern se organizează astfel:

a) conducătorul instituției publice sau, în cazul altor entități publice, organul de conducere colectivă, are obligația instituirii cadrului organizatoric și funcțional necesar desfășurării activității de audit public intern;

b) la instituțiile publice mici, care nu sunt subordonate altor entități publice, auditul public intern se limitează la audit de regularitate și se efectuează de către compartimentele de audit public intern ale Ministerului Finanțelor Publice;

c) conducătorul entității publice subordonate poate stabili și menține un compartiment funcțional de audit public intern, cu acordul entității publice de la nivelul ierarhic imediat superior, iar dacă acest compartiment nu se înființează, auditul entității respective se efectuează de către compartimentul de audit public intern al entității publice de la nivelul ierarhic imediat superior.

Art.10.- (1) Compartimentul de audit public intern se constituie în subordinea directă a conducerii entității publice și, prin atribuțiile sale, nu trebuie să fie implicat în elaborarea procedurilor de control intern și în desfășurarea activităților supuse auditului public intern.

(2) Conducătorul compartimentului de audit public intern este numit/destituit de către conducătorul entității publice, cu avizul UCAAPI; pentru entitățile publice subordonate, numirea/destituirea se face cu avizul organului ierarhic superior.

(3) Conducătorul compartimentului de audit public intern este responsabil pentru organizarea și desfășurarea activităților de audit.

(4) Funcția de auditor intern este incompatibilă cu exercitarea acestei funcții ca activitate profesională orientată spre profit sau recompensă.

Art.11.- Atribuțiile compartimentului de audit public intern sunt:

a) elaborează norme metodologice specifice entității publice în care își desfășoară activitatea, cu avizul UCAAPI sau cu avizul organului ierarhic superior, în cazul entităților publice subordonate;

b) elaborează proiectul planului anual de audit public intern;

c) efectuează activități de audit public intern pentru a evalua dacă sistemele de management financiar și control ale entității publice sunt transparente și sunt conforme cu normele de legalitate, regularitate, economicitate, eficiență și eficacitate;

d) informează UCAAPI despre recomandările neînsușite de către conducătorul entității publice auditate, precum și despre consecințele acestora;

e) raportează periodic asupra constatărilor, concluziilor și recomandărilor rezultate din activitățile sale de audit;

f) elaborează raportul anual al activității de audit public intern;

g) în cazul identificării unor iregularități sau posibile prejudicii, raportează imediat conducătorului entității publice și structurii de control intern abilitate.

CAPITOLUL III

Desfășurarea auditului public intern

Art.12.- Tipurile de audit sunt următoarele:

a) auditul de sistem – reprezintă o evaluare de profunzime a sistemelor de conducere și control intern, cu scopul de a stabili dacă acestea funcționează economic, eficace și eficient, pentru identificarea deficiențelor și formularea de recomandări pentru corectarea acestora;

b) auditul performanței – examinează dacă criteriile stabilite pentru implementarea obiectivelor și sarcinilor entității publice sunt corecte pentru evaluarea rezultatelor și apreciază dacă rezultatele sunt conforme cu obiectivele;

c) auditul de regularitate – reprezintă examinarea acțiunilor asupra efectelor financiare pe seama fondurilor publice sau a patrimoniului public, sub aspectul respectării ansamblului principiilor, regulilor procedurale și metodologice care le sunt aplicabile.

Art.13.- (1) Auditul public intern se exercită asupra tuturor activităților desfășurate într-o entitate publică, inclusiv asupra activităților entităților subordonate, cu privire la formarea și utilizarea fondurilor publice, precum și la administrarea patrimoniului public.

(2) Compartimentul de audit public intern auditează, cel puțin o dată la 3 ani, fără a se limita la acestea, următoarele:

a) angajamentele bugetare și legale din care derivă direct sau indirect obligații de plată, inclusiv din fondurile comunitare;

b) plățile asumate prin angajamente bugetare și legale, inclusiv din fondurile comunitare;

c) vânzarea, gajarea, concesiunea sau închirierea de bunuri din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale;

d) concesiunea sau închirierea de bunuri din domeniul public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale;

e) constituirea veniturilor publice, respectiv modul de autorizare și stabilire a titlurilor de creanță, precum și a facilităților acordate la încasarea acestora;

f) alocarea creditelor bugetare;

g) sistemul contabil și fiabilitatea acestuia;

h) sistemul de luare a deciziilor;

i) sistemele de conducere și control, precum și riscurile asociate unor astfel de sisteme;

j) sistemele informatice.

Art.14.- (1) Proiectul planului de audit public intern se elaborează de către compartimentul de audit public intern, pe baza evaluării riscului asociat diferitelor structuri, activități, programe/proiecte sau operațiuni, precum și prin preluarea sugestiilor conducătorului entității publice, prin consultare cu entitățile publice ierarhic superioare, ținând cont de recomandările Curții de Conturi.

(2) Conducătorul entității publice aprobă anual proiectul planului de audit public intern.

(3) Auditorul intern desfășoară audituri ad-hoc, respectiv misiuni de audit public intern cu caracter excepțional, necuprinse în planul anual de audit public intern, în condițiile prevăzute la art.15.

Art.15.- În realizarea misiunilor de audit, auditorii interni își desfășoară activitatea pe bază de ordin de serviciu, emis de către șeful compartimentului de audit public intern, care prevede în mod explicit scopul, obiectivele, tipul și durata auditului public intern, precum și nominalizarea echipei de auditare.

Art.16.- (1) Compartimentul de audit public intern notifică structura care va fi auditată, cu 15 zile înainte de declanșarea misiunii de audit; în notificare se precizează scopul, principalele obiective și durata misiunii de audit.

(2) Compartimentul de audit public intern notifică, de asemenea, tematica în detaliu, programul comun de cooperare, precum și perioadele în care se realizează intervențiile la fața locului, conform normelor metodologice.

(3) Auditorii interni au acces la toate datele și informațiile, inclusiv la cele existente în format electronic, pe care le consideră relevante pentru scopul și obiectivele precizate în ordinul de serviciu.

(4) Personalul de conducere și de execuție din structura auditată are obligația să ofere documentele și informațiile solicitate, în termenele stabilite, precum și tot sprijinul necesar desfășurării în bune condiții a auditului public intern.

(5) Auditorii interni pot solicita date, informații, precum și copii ale documentelor, certificate pentru conformitate, de la persoanele fizice și juridice aflate în legătură cu structura auditată, iar acestea au obligația de a le pune la dispoziție, la data solicitată. Totodată, auditorii interni pot efectua la aceste persoane fizice și juridice orice fel de reverificări financiare și contabile legate de activitățile de control intern, la care acestea au fost supuse, care vor fi utilizate pentru constatarea legalității și a regularității activității respective.

(6) Reprezentanților autorizați ai Comisiei Europene și ai Curții de Conturi Europene li se asigură drepturi similare celor prevăzute pentru auditorii interni, cu scopul protejării intereselor financiare ale Uniunii Europene; aceștia trebuie să fie împuterniciți în acest sens printr-o autorizație scrisă, care să le ateste identitatea și poziția, precum și printr-un document care să indice obiectul și scopul controlului sau al inspecției la fața locului.

(7) Ori de câte ori, în efectuarea auditului public intern, sunt necesare cunoștințe de strictă specialitate, conducătorul compartimentului de audit public intern poate decide asupra oportunității contractării de servicii de expertiză/consultanță din afara entității publice.

Art.17. – (1) Auditorii interni elaborează un proiect de raport de audit public intern la sfârșitul fiecărei misiuni de audit public intern; proiectul de raport de audit public intern reflectă cadrul general, obiectivele, constatările, concluziile și recomandările. Raportul de audit public intern este însoțit de documente justificative.

(2) Proiectul de raport de audit public intern se transmite la structura auditată; aceasta poate trimite, în maximum 15 zile de la primirea raportului, punctele sale de vedere, care vor fi analizate de auditorii interni.

(3) În termen de 10 zile de la primirea punctelor de vedere, compartimentul de audit public intern organizează reuniunea de conciliere cu structura auditată, în cadrul căreia se analizează constatările și concluziile, în vederea acceptării recomandărilor formulate.

(4) Șeful compartimentului de audit public intern trimite raportul de audit public intern finalizat, împreună cu rezultatele concilierii, conducătorului entității publice care a aprobat misiunea, pentru analiză și avizare; pentru instituția publică mică, raportul de audit public intern este transmis spre avizare conducătorului acesteia. După avizare, recomandările cuprinse în raportul de audit public intern vor fi comunicate structurii auditate.

(5) Structura auditată informează compartimentul de audit public intern asupra modului de implementare a recomandărilor, incluzând un calendar al acestora. Șeful compartimentului de audit public intern informează UCAAPI sau organul ierarhic superior, după caz, despre recomandările care nu au fost avizate; aceste recomandări vor fi însoțite de documentația de susținere.

(6) Compartimentul de audit public intern verifică și raportează la UCAAPI sau la organul ierarhic superior, după caz, asupra progreselor înregistrate în implementarea recomandărilor.

CAPITOLUL IV

Auditorii interni

Art.18.- (1) Auditorii interni care sunt funcționari publici sunt selectați și au drepturile, obligațiile și incompatibilitățile prevăzute de Statutul funcționarilor publici.

(2) Numirea sau revocarea auditorilor interni se face de către conducătorul entității publice, respectiv de către organul colectiv de conducere, cu avizul conducătorului compartimentului de audit public intern.

(3) Auditorii interni au un nivel de salarizare corespunzător ierarhiei acestei funcții în cadrul sistemului de salarizare a funcționarilor publici; totodată, auditorii interni beneficiază de un spor pentru complexitatea muncii de 25%, aplicat la salariul de bază brut lunar.

(4) Pentru auditorii interni care nu sunt funcționari publici selectarea, stabilirea drepturilor și obligațiilor se fac în concordanță cu regulamentele proprii de funcționare a entității publice, precum și cu prevederile prezentei legi.

Art.19.- (1) Auditorii interni trebuie să-și îndeplinească atribuțiile în mod obiectiv și independent, cu profesionalism și integritate, conform prevederilor prezentei legi și potrivit normelor și procedurilor specifice activității de audit public intern.

(2) Pentru acțiunile lor, întreprinse cu bună-credință în exercițiul atribuțiilor și în limita acestora, auditorii interni nu pot fi sancționați sau trecuți în altă funcție.

(3) Auditorii interni nu vor divulga nici un fel de date, fapte sau situații pe care le-au constatat în cursul sau în legătură cu îndeplinirea misiunilor de audit public intern.

(4) Auditorii interni sunt responsabili de protecția documentelor referitoare la auditul public intern desfășurat la o entitate publică.

(5) Răspunderea pentru măsurile luate în urma analizării recomandărilor prezentate în rapoartele de audit aparține conducerii entității publice.

(6) Auditorii interni trebuie să respecte prevederile Codului privind conduita etică a auditorului intern.

(7) Auditorii interni au obligația perfecționării cunoștințelor profesionale; șeful compartimentului de audit public intern, respectiv conducerea entității publice va asigura condițiile necesare pregătirii profesionale, perioada destinată în acest scop fiind de minimum 15 zile pe an.

Art.20.- (1) Persoanele care sunt soți, rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv cu conducătorul entității publice nu pot fi auditori interni în cadrul aceleiași entități publice.

(2) Auditorii interni nu pot fi desemnați să efectueze misiuni de audit public intern la o structură/entitate publică, dacă sunt soți, rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv cu conducătorul acesteia sau cu membrii organului de conducere colectivă.

(3) Auditorii interni nu trebuie implicați în vreun fel în îndeplinirea activităților pe care în mod potențial le pot audita și nici în elaborarea și implementarea sistemelor de control intern al entităților publice.

(4) Auditorii interni care au responsabilități în derularea programelor și proiectelor finanțate integral sau parțial de Uniunea Europeană nu trebuie implicați în auditarea acestor programe.

(5) Auditorilor interni nu trebuie să li se încredințeze misiuni de audit public intern în sectoarele de activitate în care aceștia au deținut funcții sau au fost implicați în alt mod; această interdicție se poate ridica după trecerea unei perioade de 3 ani.

(6) Auditorii interni care se găsesc într-una din situațiile prevăzute la alin.(1) – (5) au obligația de a informa de îndată, în scris, conducătorul entității publice și șeful structurii de audit public intern.

CAPITOLUL V

Contravenții și sancțiuni

Art.21.- Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 30.000.000 lei la 50.000.000 lei următoarele fapte:

a) încălcarea obligației de a institui la nivelul entității publice structuri organizatorice funcționale de audit public intern, conform prevederilor art.9;

b) încălcarea obligației de a elabora norme de audit public intern specifice entității publice, precum și neprezentarea lor spre avizare, potrivit prevederilor art.11 lit.a);

c) încălcarea obligației de a elabora proiectul planului de audit public intern, conform prevederilor art.11 lit.b);

d) refuzul personalului de execuție sau de conducere, implicat în activitatea auditată, de a prezenta documentele solicitate cu ocazia efectuării misiunilor de audit public intern, în conformitate cu prevederile art.16 alin.(4);

e) nerespectarea prevederilor referitoare la numirea/destituirea conducătorului compartimentului de audit public intern, respectiv numirea/revocarea auditorilor interni, în conformitate cu prevederile art.10 alin.(2), respectiv art.18 alin.(2).

Art.22.- (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac astfel:

a) de către reprezentanții împuterniciți din cadrul UCAAPI, în limitele sale de competență - pentru contravențiile prevăzute la art.21;

b) de către reprezentanții împuterniciți ai organului ierarhic superior, la nivelul entității publice subordonate - pentru contravențiile prevăzute la art.21 lit.a), c) și e);

c) de către reprezentanții împuterniciți de către conducătorul entității publice - pentru contravențiile prevăzute la art.21 lit.d).

Art.23.- Contravențiilor prevăzute la art.21 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art.24.- În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Finanțelor Publice va elabora norme metodologice generale referitoare la exercitarea auditului public intern.

Art.25.- La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă art.2 lit.c), i), k) – n), p), u), art.6-9, art.28, art.29 alin.(2), art.32 lit.a) – e), art.34 alin.(1) lit.a) și b), art.37 alin.(3), precum și orice alte dispoziții referitoare la auditul public intern din Ordonanța Guvernului nr.119/1999 privind auditul public intern și controlul financiar preventiv, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.430 din 31 august 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.301/2002.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 decembrie 2002, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (2) din Constituția României.

p.PREȘEDINTELE SENATULUI

Doru Ioan Tărăcilă